GAL

Foi un home. Laxeiro en América (Buenos Aires, 1950-1970)
Museo Centro Gaiás | 3º Andar
29 de setembro de 2022 – 18 de decembro de 2022
De martes a domingo de 10 a 20 horas. Entrada de balde.
Visitas comentadas; consultar horarios en cidadedacultura.gal

CAST

Foi un home. Laxeiro en América (Buenos Aires, 1950-1970)
Museo Centro Gaiás | 3ª Planta
29 de septiembre de 2022 – 18 de diciembre de 2022
De martes a domingo de 10 a 20 horas. Entrada gratuita.
Visitas comentadas; consultar horarios en cidadedacultura.gal

ENG

Foi un home. Laxeiro en América (Buenos Aires, 1950-1970)
Museo Centro Gaiás | 3rd floor
27 September 2022 – 18 December 2022
Tuesdays to Sundays from 10 am to 8 pm. Free entry.
Guided tours: Check times at cidadedacultura.gal

XUNTA DE GALICIA

CONCELLO DE LALÍN

Instituto Cervantes

Real Academia Galega de Belas Artes

FUNDACIÓN CIDADE DA CULTURA DE GALICIA

Xacobeo 21·22

Museo Centro Gaiás
Andar 3 / Planta 3 / 3rd Floor

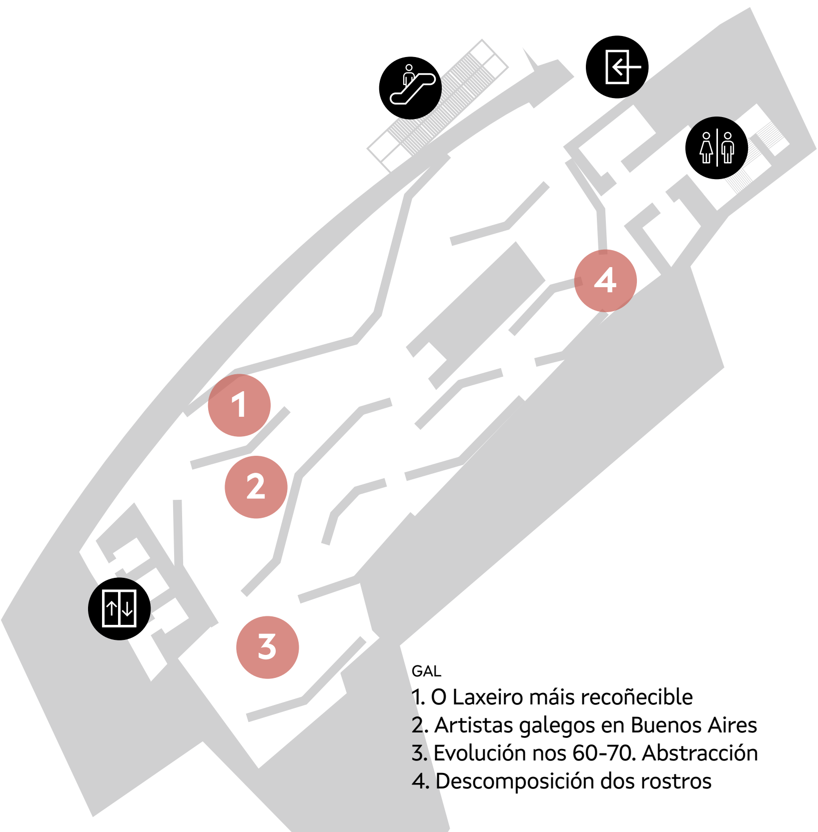

GAL
1. O Laxeiro máis recoñecible
2. Artistas galegos en Buenos Aires
3. Evolución nos 60-70. Abstracción
4. Descomposición dos rostros

CAST
1. El Laxeiro más reconocible
2. Artistas gallegos en Buenos Aires
3. Evolución en los 60-70
4. Descomposición de los rostros

ENG
1. The most recognisable Laxeiro
2. Galician artists in Buenos Aires
3. Evolution of the 60s and 70s
4. Decomposition of faces

Foto: Cortesía
Fundación Laxeiro

Retrato, 1960-70. Óleo sobre lenzo.
Colección privada. Cortesía Galería
Montenegro, Vigo. Foto: Arquivo.
Fundación Laxeiro

or *O martirio do boneco Ramón* (1966); the paintings most representative of his 60s and 70s period, such as *O Mundo* (1964) or Retrato (1960-1970); works illustrative of the significant decomposition of faces, *Foi un home* (1963), *Xefe Azteca* (1964) or *O Espanto* (1962); and a recreation of the Galician art exhibition of 1951 in Buenos Aires with Rúas de Vigo (1948) by Carlos Maside.

About Laxeiro

The figure of José Otero Abeledo, Laxeiro (Lalín, 1908-Vigo, 1996, forms part of the historical Galician avant-garde in which, in the early thirties, a group of young artists and intellectuals known as *Los Renovadores* launched a project of aesthetic renewal. In 1931, he received a scholarship from the City Council of Lalín to study as a free student at the San Fernando Royal Academy of Fine Arts in Madrid, continuing the following year with a scholarship from the Provincial Council of Pontevedra. There he engaged with the Galician intellectual atmosphere in the capital. In 1951, he travelled to Buenos Aires to take part in the exhibition "Artistas Gallegos", organised by his friend Luis Seoane and commissioned by the Centro Gallego in Buenos Aires at the Galería Velázquez. Since then he established his residence in the Argentine capital until 1970. There he became part of the fundamental nucleus of the Galician culture in America. In 1970 he returned permanently to Spain and passed away in 1996 in Vigo at the age of 88.

FOI UN HOME LAXEIRO EN AMÉRICA (BUENOS AIRES, 1950-1970)

27.09.22
—18.12.22

Museo Centro Gaiás
Andar 3

XUNTA DE GALICIA

Foi un home. Laxeiro en América (Buenos Aires, 1950-1970)

GAL

Durante este 2022, Galicia rende homenaxe ao pintor galego máis relevante do século XX, José Otero Abeledo, Laxeiro (Lalín 1908 – Vigo 1996), despois de que a Real Academia Galega de Belas Artes decidira dedicar o Día das Artes deste ano ao xenial artista, un dos pais da vangarda pictórica galega. No marco do Ano Laxeiro, a exposición *Foi un home. Laxeiro en América (Buenos Aires, 1950-1970)*, organizada polo Goberno galego en colaboración co Concello de Lalín, difunde o seu legado dentro e fóra de Galicia cun percorrido pola obra da súa época na Arxentina, considerada a súa etapa de madurez.

A mostra chega ao Museo Centro Gaiás despois da súa estadía en formato máis pequeno no Museo Ramón María Aller de Lalín e posteriormente na prestixiosa Real Academia de Belas Artes de San Fernando (Madrid). No 2023 viaxará a París, ao Instituto Cervantes.

Comisariada por Carlos L. Bernárdez, historiador e crítico de arte, a exposición reúne corenta pezas procedentes de institucións como o Museo Ramón María Aller, o Museo de Pontevedra ou Afundación, así como de coleccións privadas.

O estilo do Laxeiro arxentino mantén unha enorme fidelidade aos temas galegos da súa formación, pero vai sufrir unha intensa evolución formal motivada polo ambiente cosmopolita

Centaura, 1961. Óleo sobre cartón. Colección ABANCA. Foto: Arquivo Fundación Laxeiro

O espanto, 1962. Óleo sobre madeira. Museo de Pontevedra. Foto: Arquivo Fundación Laxeiro

e galego ao tempo no que se move en Buenos Aires, amosando unha maior agresividade na pincelada.

Entre as obras atopamos ao Laxeiro máis recoñecible con *Músicos* (1955), *Centaura* (1961) ou *O martirio do boneco Ramón* (1966); pinturas representativas dos 60-70 como *O Mundo* (1964) ou *Retrato* (1960-1970); a significativa descomposición dos rostros como son *Foi un home* (1963), *Xefe Azteca* (1964) ou *O Espanto* (1962), ou unha recreación da mostra de artistas galegos de 1951 en Buenos Aires como é *Rúas de Vigo* (1948) de Carlos Maside.

Sobre Laxeiro

A figura de José Otero Abeledo, Laxeiro (Lalín, 1908-Vigo, 1996) enmárcase na Vangarda histórica galega, na que, a principios dos anos trinta, un inquedo grupo de novos artistas e intelectuais, coñecido como *Os Renovadores*, iniciou un proxecto de actualización estética. En 1931 recibiu unha bolsa do Concello de Lalín para estudar como alumno libre na Real Academia de Bellas Artes de San Fernando en Madrid, continuando ao ano seguinte cunha bolsa da Deputación de Pontevedra. Alí conecta co ambiente intelectual galego da capital. En 1951 viaxa a Buenos Aires para participar na exposición titulada *Artistas galegos*, organizada polo seu amigo Luis Seoane por encargo do Centro Galego de Buenos Aires, na Galería Velázquez. Desde entón fixa a súa residencia na capital arxentina ata 1970. Alí incorpórase ao núcleo fundamental da cultura galega en América. En 1970 regresa definitivamente a España e falece en 1996 en Vigo, con 88 anos.

Fue un hombre. Laxeiro en América (Buenos Aires, 1950-1970)

CAST

Durante este 2022, Galicia rinde homenaje al pintor gallego más relevante del siglo XX, José Otero Abeledo, Laxeiro (Lalín 1908 – Vigo 1996), después de que la Real Academia Galega de Belas Artes le dedicase el Día de las Artes de este año al genial artista, uno de los padres de la vanguardia pictórica gallega. En el marco del Año Laxeiro, la exposición *Foi un home. Laxeiro en América (Buenos Aires, 1950- 1970)*, organizada por el Gobierno gallego en colaboración con el Ayuntamiento de Lalín, difunde su legado dentro y fuera de Galicia con un recorrido por la obra de su época en Argentina, considerada su etapa de madurez.

La muestra llega al Museo Centro Gaiás después de su estancia en formato más pequeño en el Museo Ramón María Aller de Lalín y posteriormente en la prestigiosa Real Academia de Bellas Artes de San Fernando (Madrid). En el 2023 viajará a París, al Instituto Cervantes.

Comisariada por Carlos L. Bernárdez, historiador y crítico de arte, la exposición reúne cuarenta piezas procedentes de instituciones como el Museo Ramón María Aller, el Museo de Pontevedra o Afundación, así como de colecciones privadas.

El estilo del Laxeiro argentino mantiene una enorme fidelidad a los temas gallegos de su formación, pero va a sufrir una intensa evolución formal

O mundo, 1964.Óleo sobre lienzo. Colección particular, Madrid. Foto: Archivo Fundación Laxeiro

motivada por el ambiente cosmopolita y gallego al mismo tiempo en el que se mueve en Buenos Aires, mostrando una mayor agresividad en la pincelada.

Entre las obras encontramos al Laxeiro más reconocible con *Músicos* (1955), *Centaura* (1961) o *O martirio do boneco Ramón* (1966); pinturas representativas de los 60-70 como *O Mundo* (1964) o *Retrato* (1960-1970); la significativa descomposición de los rostros como son *Foi un home* (1963), *Xefe Azteca* (1964) o *O Espanto* (1962), o una recreación de la muestra de artistas gallegos de 1951 en Buenos Aires como es *Rúas de Vigo* (1948) de Carlos Maside.

Sobre Laxeiro

La figura de José Otero Abeledo, Laxeiro (Lalín, 1908-Vigo, 1996) se enmarca en la Vanguardia histórica gallega, en la que, a principios de los años treinta, un inquieto grupo de nuevos artistas e intelectuales, conocido como *Los Renovadores*, inició un proyecto de actualización estética. En 1931 recibió una beca del Ayuntamiento de Lalín para estudiar como alumno libre en la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando en Madrid, continuando al año siguiente con una beca de la Diputación de Pontevedra. Allí conecta con el ambiente intelectual gallego de la capital. En 1951 viaja a Buenos Aires para participar en la exposición titulada *Artistas gallegos*, organizada por su amigo Luis Seoane bajo encargo del Centro Gallego de Buenos Aires, en la Galería Velázquez. Desde entonces fija su residencia en la capital argentina hasta 1970. Allí se incorpora al núcleo fundamental de la cultura gallega en América. En 1970 regresa definitivamente a España y fallece en 1996 en Vigo, con 88 años.

Foi un home (he was a man). Laxeiro in South America (Buenos Aires, 1950-1970)

ENG

Throughout 2022, Galicia is paying tribute to the most important Galician painter of the 20th century, José Otero Abeledo, Laxeiro (Lalín 1908 – Vigo 1996), following the decision by the Real Academia Galega de Belas Artes (Royal Galician Academy of Fine Arts) to dedicate this year's Art Day to the brilliant artist and one of the fathers of Galician avant-garde painting. In the context of the Year of Laxeiro, the exhibition "Fue un hombre. Laxeiro en América (Buenos Aires, 1950-1970", organised by the Galician government in collaboration with the City Council of Lalín, seeks to disseminate his legacy both inside and outside Galicia, taking a journey through the work from his period in Argentina, considered his maturity stage.

The exhibition has arrived at the Museo Centro Gaiás after being displayed in a smaller format in the Museo Ramón María Aller in Lalín, and later in the prestigious San Fernando Royal Academy of Fine Arts in Madrid. In 2023, it will travel to Paris to the Instituto Cervantes.

Curated by Carlos L. Bernárdez, historian and art critic, the exhibition brings together forty pieces from institutions such as the Museo Ramón María Aller, the Museo de Pontevedra and Afundación, as well as private collections.

Bailaríns, 1969. Tinta e augada sobre papel Colección privada. Cortesía Galería Montenegro, Vigo. Foto: Arquivo Fundación Laxeiro

Abstracto, 1965. Óleo sobre lenzo Colección privada. Cortesía Galería Montenegro, Vigo. Foto: Arquivo Fundación Laxeiro

The style characteristic of Laxeiro's Argentine period retains a high degree of consistency with the Galician themes of his training period, but experiences an intense evolution in form motivated by the simultaneously cosmopolitan and Galician atmosphere in which he moved in Buenos Aires, and a greater aggressiveness in the brushstrokes can be seen.

The works include examples of Laxeiro's most characteristic pieces, such as *Músicos* (1955), *Centaura* (1961)